

komme til en By, hvor Skatteprocenten er 10—11. Men det er jo et Forhold, der ikke rammer militære Befalingsmænd alene, det kan lige saa godt ramme adskillige andre af Statens Tjenestemænd, og i Kraft af de Oplysninger, vi har indhentet hos Ministeriet, kan jeg dristigt udtale, at i den Henseende er i Virkeligheden Officererne ikke værre stillede end f. Eks. Toldvæsenets eller de andre Etablers Embedsmænd. Det er endog under Forhandlingerne i Udvalget blevet oplyst, at Officerernes Forflyttelse meget ofte kun sker efter venskabelig Forhandling mellem Administrationen og de paagældende Personer, og at der tages et vist Hensyn til deres Ønsker i saa Henseende.

Jeg kan altsaa aldeles ikke anerkende Rigtigheden af de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde imod dette Lovforslag. Han siger, at han ikke vil lægge Sagen Hindringer i Vejen, men baade det, han har skrevet i Betænkningen, og det, han har sagt i Dag, er i Virkeligheden kun en kraftig Bestræbelse i Retning af at hindre Løsningen af hele dette Spørgsmaal, og det beklager jeg. Jeg indser ikke, hvorfor vi skal opretholde den nuværende utidssvarende og urimelige Ordning, og jeg indser ikke, hvorfor man ikke i de forskellige Partier i Rigsdagen kan stille sig paa samme Maade til denne Sag, som de har gjort indenfor Købstadforeningen, hvor baade Højre, Venstre, Radikale og Socialdemokrater i skøn Forening har vedtaget at andrage Rigsdagen om at faa dette Privilegium afskaffet. Jeg anbefaler vedblivende Flertallets Indstilling og haaber, at det ogsaa vil lykkes Ministeren at føre Sagen gennem det andet Ting. Det ærede Medlem bad Ministeren bestræbe sig derfor, og jeg nærer ingen Tvivl om, at han vil gøre det. Hvis Lovforslaget strander i det andet Ting, er det, fordi det ærede Medlems Meningsfæller modsætter sig det, og hvis de modsætter sig det, er det vel nok, fordi det ærede Medlem, skønt han siger, at han ikke vil lægge Sagen Hindringer i Vejen, har gjort en hel Række Indvendinger, som har til Hensigt at forhindre Lovens Gennemførelse.

Klaus Berntsen: Jeg havde ikke tænkt at ville deltage i Diskussionen, da jeg kan henholde mig til de Udtalelser, der er fremsatte af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup). Men naar den ærede sidste Taler paastaar, at det var Forudsætningen for den trufne Garnisonsordning, at Kommunerne skulde have

et højere Skattebeløb af de militære, der var indkvarterede i Byerne, end de nu har Ret til at kræve, er dette ikke rigtigt. En saadan Forudsætning har ikke foreligget fra Ministeriets Side. Jeg har jo haft den Ære at gennemføre den Garnisonsordning, der nu er truffet ved de sjællandske Garnisoner. Hvad Forudsætning Kommunerne er gaaet ud fra i al Stilhed og indbyrdes, ved jeg ikke, for Ministeriet og fra dette har der ikke foreligget nogen Tilkendegivelse af en saadan Forudsætning.

Ordføreren (Andreasen): Det ærede Medlem siger, at fra Ministeriet har der ikke foreligget en saadan Forudsætning. Det har jeg heller ikke paastaet. Jeg har hævdet, at der fra Byernes Side har foreligget en saadan Forudsætning, og det ærede Medlem kan blot gaa op i Krigsministeriet og begære sig udleveret de Andragender, de sjællandske Garnisonsbyers delegerede indsendte til Ministeriet, saa vil han finde, at det var en Forudsætning, som ikke alene var drøftet i Byraadene, men som var udtalt overfor Ministeriet. Det var ogsaa paa Grundlag af disse Vanskeligheder, at Ministeriets delegerede i Garnisonsagen gik med til at indrømme os paa andre Punkter mere favorable Vilkaar med Hensyn til Kasernebyggeri. Naar vi fik denne Overenskomst saa god, som Tilfældet var, var det, fordi de delegerede erkendte, at Kommunernes Krav med Hensyn til Indkvarteringsvederlaget var berettiget. At det ærede Medlem senere gik hen og væltede hele den Historie over Ende, kommer ikke det Spørgsmaal ved. Jeg har paa den Anledning, der er givet mig her, maattet nævne, at Byerne saa længe som muligt strittede mod at gaa ind paa de Krav, Ministeriet stillede, thi de var urimelige overfor Købstæderne.

Klaus Berntsen: Nu hører jeg altsaa, at de Forudsætninger, som det ærede Medlem holder sig til, er Forudsætninger, som var udtalte af Kommunerne, den Gang de skulde forhandle om Overenskomsten med min Forgænger, Kammerherre Krabbe. Men, siger det ærede Medlem, saa omkalfatrede jeg hele dette Forhold. Ja, heldigvis. I den Lov, som jeg i sin Tid fik godkendt af Rigsdagen, i Henhold til hvilken Garnisonsordningen er truffet, indeholdes der intet om de Forudsætninger, det ærede Medlem her gør sig til Talsmand for. Det er blot det, jeg vil retfærdiggøre den tidligere Regering for. Vi